

ХУЛОСАИ НИҶОИИ
шурои диссертатсионии 6D.KOA-079
назди Институту фалсафа ва сиёсатшиносии ба номи
А. Баҳоваддинови Академияи миллии илмҳои Тоҷикистон барои
дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илм

Парвандаи аттестатсионии № _____
Қарори шурои диссертатсионӣ аз 30.05.2026, №49

Дар бораи сазовор донишманди Шерализода Меҳринисо Сафар, шаҳрванди Ҷумҳурии Тоҷикистон ба дараҷаи илмӣ номзади илмҳои сиёсӣ.

Диссертатсияи Шерализода Меҳринисо Сафар дар мавзӯи «Хусусиятҳои ташаккули фарҳанги сиёсии ҷавонон дар Тоҷикистони муосир» барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои сиёсӣ аз рӯйи ихтисоси 5.6.2. Ниҳодҳо, равандҳо ва технологияи сиёсӣ дар ҷаласаи шурои диссертатсионии 6D.KOA-079 назди Институту фалсафа ва сиёсатшиносии ба номи А. Баҳоваддинови Академияи миллии илмҳои Тоҷикистон 28 феввали соли 2026 (Протоколи № 40) ба ҳимоя қабул гардидааст (734025, шаҳри Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ, 33; фармоиши Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 1 октябри соли 2024, №364 ш/д).

Довталаби дарёфти дараҷаи илмӣ Шерализода Меҳринисо Сафар 29 ноябри соли 1981 таваллуд шуда, шаҳрванди Ҷумҳурии Тоҷикистон мебошад. Соли 2005 Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айниро бо ихтисоси омӯзгори ҷуғрофия ва соли 2020 Академияи идоракунии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистонро бо ихтисоси идораи давлатӣ хатм намудааст. Бо нишони «Аълоҷии маориф ва илми Ҷумҳурии Тоҷикистон» соли 2022 сарфароз гардонид шудааст.

Аз моҳи сентябри соли 1999 то моҳи июни соли 2007 ба ҳайси омӯзгори фанни ҷуғрофия дар мактаби таҳсилоти миёнаи умумии №8-и ноҳияи Данғара ва аз соли 2007 то соли 2012 омӯзгори фанни ҷуғрофия дар мактаби таҳсилоти миёнаи умумии № 32-и ноҳияи Синои шаҳри Душанбе кор ва фаъолият намудааст. Давоми солҳои 2012-2013 омӯзгори фанни ҷуғрофия дар Муассисаи таълимии давлатии «Мактаби Президентӣ барои кӯдакони болаёқат дар ноҳияи Данғара» ва аз соли 2014 то ҳол ба ҳайси муовини директор оид ба тарбия дар Муассисаи таълимии давлатии «Мактаби Президентӣ барои кӯдакони болаёқат дар ноҳияи Данғара», ҳамзамон омӯзгори кафедраи молия, гумрук, ҳуқуқ ва забонҳои хориҷии Муассисаи давлатии «Донишқадаи байналмиллии Данғара» – и Донишгоҳи

байналмилалии сайёҳӣ ва соҳибкори Тоҷикистон кор ва фаъолият менамояд.

Шерализода Мехринисо Сафар зинаи унвонҷӯиро солҳои 2018-2023 дар кафедраи фанҳои гуманитарии Донишгоҳи давлатии Данғара гузаронидааст. Дар давраи унвонҷӯи имтиҳонҳои номзадиро бо муваффақият аз фанҳои «Таърих ва фалсафаи илм» бо баҳои «хуб», «Забони хориҷӣ» (англисӣ) бо баҳои «хуб», «Сиёсатшиносии умумӣ» бо баҳои «хуб» ва «Сиёсатшиносӣ аз рӯйи ихтисос: 5.6.2. Ниҳодҳо, равандҳо ва технологияи сиёсӣ» бо баҳои «аъло» супоридааст.

Рохбари илмӣ: Қозиён Шариф Қозӣ – доктори илмҳои сиёсӣ, и.в. профессори кафедраи ҳуқуқи Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айни.

Муқарризони расмӣ:

1. **Миралиён Қиёмиддин Абдусалимзода** – доктори илмҳои сиёсӣ, профессори кафедраи сиёсатшиносӣ ва робита бо ҷомеаи Академияи идоракунии давлатии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон;

2. **Абдуев Хуршед Нарзалиевич** – номзоди илмҳои сиёсӣ, омӯзгори калони кафедраи фалсафа ва сиёсатшиносии Донишгоҳи аграрии Тоҷикистон ба номи Шириншоҳ Шохтемур.

Муассисаи пешбар – Муассисаи давлатии таълимии «Донишгоҳи давлатии Бохтар ба номи Носири Хусрав» дар тақризи мусбати худ, ки аз ҷониби мудирӣ кафедраи сиёсатшиносӣ ва муносибатҳои байналхалқӣ, доктори илмҳои сиёсӣ, профессор Саидов А.С., эксперт (омодасози лоиҳаи тақриз), номзоди илмҳои сиёсӣ Набизода Э. ва котиби маҷлис, номзоди илмҳои таърих, саромӯзгор Одиназода Н.Х. имзо гардидааст, қайд менамоянд, ки диссертатсияи Шерализода Мехринисо Сафар дар мавзуи «Хусусиятҳои ташаккули фарҳанги сиёсии ҷавонон дар Тоҷикистони муосир» таҳқиқоти мукамал, дорои сохтори ягона, қори мустақилона анҷомёфта ва дорои нағзони илмӣ мебошад. Диссертатсияи Шерализода М.С. аз рӯйи мазмуну мундариҷаи худ ба талаботи бандҳои 31 ва 33-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30.06.2021, № 267 (бо тағйиру иловаҳо ба қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 26.06.2023, № 295) тасдиқ шудааст, ҷавобгӯ мебошад ва муаллифи он сазовори дарёфти дараҷаи илмии номзоди илмӣ сиёсӣ аст.

Шерализода Мехринисо Сафар оид ба мавзуи диссертатсия 7 мақола дар маҷаллаҳои илмии тақризшавандаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷоп намудааст. Инчунин оид ба масъалаҳои мавзуи диссертатсионӣ дар конференсияҳои ҷумҳуриявӣ ва

байналмилалӣ баромад намудааст, ки маводҳои онҳо чоп гардидаанд. Натиҷаҳои асосии диссертатсия ва хулосаҳои таҳқиқот дар мақолаҳои илмӣ муаллиф инъикос ёфтаанд:

Мақолаҳои илмӣ, ки дар маҷаллаҳои тақризшавандаи КОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ба таърифи расидаанд:

[1]. Шералиева, М.С. Инкишофи фарҳанги сиёсии ҷавонон дар шароити муосир [Матн] / М.С. Шералиева // Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон. Бахши илмҳои иҷтимоӣ-иқтисодӣ ва ҷамъиятӣ. Қисми 2. – 2023. №11. – С.117-121. (ISSN 2074-1847).

[2]. Шералиева, М.С. Маълумоти босифат ҳамчун омили асосии ташаккули фарҳанги сиёсии ҷавонон [Матн] / М.С. Шералиева // Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон. Бахши илмҳои иҷтимоӣ-иқтисодӣ ва ҷамъиятӣ. Қисми 2. – 2023. №12. – С.108-114. (ISSN 2074-1847).

[3]. Шералиева, М.С., Ҷононов С. Ҷанбаи методологии омӯзиши фарҳанги сиёсии ҷавонон ва зарурати ташаккули он дар шароити истиқлоли давлатӣ [Матн] / М.С. Шералиева, С. Ҷононов // Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон. Бахши илмҳои иҷтимоӣ-иқтисодӣ ва ҷамъиятӣ. Қисми 2. – 2024. – №8. – С.331-338. (ISSN 2413-5151).

[4]. Шералиева М.С., Қозиён Ш.Қ. Экстремизми сиёсӣ ва таъсири он ба фарҳанги сиёсии ҷавонон [Матн] / М.С. Шералиева // Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон. Бахши илмҳои иҷтимоӣ-иқтисодӣ ва ҷамъиятӣ. Қисми 2. – 2024. №10. – С.313-317. (ISSN 2413-5151).

[5]. Шералиева, М.С. Хусусиятҳои асосии ташаккули сиёсати фарҳангии ҷавонон дар шароити муосири Тоҷикистон [Матн] / М.С. Шералиева // Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон. Бахши илмҳои иҷтимоӣ-иқтисодӣ ва ҷамъиятӣ. Қисми 2. – 2024. №11. – С.323-330. (ISSN 2413-5151).

[6]. Шералиева, М.С. Нақши сиёсати фарҳангии ҷавонон дар ташаккули ҳувияти миллии [Матн] / М.С. Шералиева // Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон. Бахши илмҳои иҷтимоӣ-иқтисодӣ ва ҷамъиятӣ. Қисми 2. – 2024. №12. – С.412-418. (ISSN 2413-5151).

[7]. Шерализода М.С. Саҳми Пешвои миллат мухтарам Эмомалӣ Раҳмон дар ташаккули худшиносӣ ва фарҳанги сиёсии ҷавонон [Матн] / М.С.Шерализода // Фуруғи илм (Маҷаллаи байналмилалӣ илмӣ) – и Комиссияи олии аттестатсионӣ назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон. Шумораи №4. Душанбе – 2025, С. 191-196.

Мақола ва фишурдаи интишорот дар мачмуаи маводи конференсияҳои ҷумҳуриявӣ:

[8].Шералиева, М.С. Ифротгарой ва терроризм: таҳдиди бузург ба ҷомеаи башарӣ [Матн] / М.С. Шералиева // Маводи Конференсияи ҷумҳуриявии илмӣ-назариявӣ дар мавзӯи «Терроризм ҳамчун омил таҳдидкунандаи пойдории давлатҳо дар шароити ҷаҳонишавӣ». – Душанбе: Мулквар, 2023. – С.186-191.

[9].Шералиева, М.С. Экстремизм, терроризм проблемаи асосии дунявияти давлат [Матн] / М.С. Шералиева // Маводи Конференсияи ҷумҳуриявии илмӣ-назариявӣ дар мавзӯи «Терроризм ҳамчун омил таҳдидкунандаи пойдории давлатҳо дар шароити ҷаҳонишавӣ». – Душанбе: Мулквар, 2023. – С.204-212.

Ба автореферати диссертатсия тақризҳои муҳаққиқони зерин ворид шудаанд:

1. Саидов Ҳ.С. – доктори илмҳои сиёсӣ, профессори кафедраи муносибатҳои байналмилалӣ ва дипломатии Донишгоҳи славянии Тоҷикистон-Россия. Тақриз мусбат аст ва эрод надорад.

2. Сафарализода Ҳ.Қ. – доктори илмҳои сиёсӣ, профессори кафедраи равандҳои сиёсӣ дар Тоҷикистон, факултети фалсафаи Донишгоҳи миллии Тоҷикистон. Тақриз мусбат аст ва як эрод дорад.

– Дар матни автореферат баъзе хатоҳои услубӣ ба назар мерасанд. Дар ҷойи баъзе мафҳумҳо бояд вожаҳои мувофиқ истифода мегардид. Масалан, дар ҷойи иттилоотикунонӣ вожаи «иттилоотонӣ», ба ҷойи ҷомеапазирӣ вожаи «иҷтимоишавӣ» ва ғайра.

3. Саидзода Ш.Ш. – доктори илмҳои сиёсӣ, дотсент, декани факултети сиёсатшиносӣ ва муносибатҳои байналхалқии Донишгоҳи давлатии ҳуқуқ, бизнес ва сиёсати Тоҷикистон. Тақриз мусбат аст ва ду эрод дорад:

– Дар автореферат баъзе хулосаҳои муҳими таҳқиқот ба таври умумӣ ифода гардида, дараҷаи кофӣи мушаххасият ва далелнокии эмпирикӣ дар онҳо пурра ба назар намерасад.

– Дар қисмати тавсияҳои амалии таҳқиқот, сарфи назар аз аҳамияти баланди пешниҳодҳо, механизми татбиқи онҳо дар сатҳи ниҳодҳои давлатӣ ва ҷомеаи шаҳрвандӣ ба таври кофӣ тафсил дода нашудааст.

4. Якубзода Ф.Н. – номзади илмҳои сиёсӣ, и.в. дотсенти кафедраи сиёсатшиносии Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи Абуабдуллоҳи Рӯдакӣ. Тақриз мусбат аст ва як эрод дорад.

– Дар автореферати кори диссертатсионӣ хатогиҳои имлоиву техникӣ ба муоҳида мерасанд.

5. Тошов Ҳ.М. – доктори фалсафа (PhD)-доктор аз рӯйи ихтисоси сиёсатшиносӣ, ассистенти кафедраи фанҳои ҷомеашиносии МДТ «ДДТТ ба номи Абуалӣ ибни Сино». Тақриз мусбат аст ва ду эрод дорад.

– Дар матни автореферат саҳми муҳаққиқон ва олимони ватанӣ дар таҳлили масъалаи фарҳанги сиёсӣ ва сиёсати ҷавонон нисбатан маҳдуд инъикос ёфтааст. Дар ҳоле, ки аз ҷониби муҳаққиқони тоҷик оид ба масъалаҳои ташаккули фарҳанги сиёсӣ, ҷаҳонбинии ҷавонон, хувияти миллӣ ва сиёсати давлатии ҷавонон як қатор корҳои арзишманди илмӣ анҷом дода шудааст, истифода ва таҳлили васеътари онҳо метавонист заминаи назариявии таҳқиқотро боз ҳам ғанӣ гардонад ва ҷойгоҳи илмӣ таҳқиқоти мазкурро дар доираи сиёсатшиносии ватанӣ равшантар нишон диҳад.

– Дар автореферат роҳҳо ва механизмҳои ташаккули фарҳанги сиёсии ҷавонон дар шароити Тоҷикистон, инчунин нақши ҷомеаи шаҳрвандӣ дар ин раванд ба таври умумӣ баррасӣ гардидааст. Хуб мешуд агар, муаллиф ҷаҳлияти ниҳодҳои алоҳидаи ҷомеаи шаҳрвандӣ, аз ҷумла ташкилотҳои ҷамъиятӣ, воситаҳои ахбори омма, муассисаҳои таълимӣ ва иттиҳодияҳои ҷавонро бо таҳлили мушаххастар дар автореферати кори диссертатсионӣ инъикос мекард, аҳамияти амалии таҳқиқот боз ҳам таъкият меёфт.

Муқарризон ва муассисаи пешбар бо назардошти муқаррароти бандҳои 67-70 ва 74-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, №267 (бо тағйири иловаҳо ба қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 26.06.2023, № 295) тасдиқ гардидааст, интиҳоб ва таъин шудаанд. Интиҳоби муқарризон ва муассисаи пешбар бо он асоснок мегардад, ки онҳо дар самти масъалаҳои марбут ба фарҳанги сиёсӣ, сиёсати давлатии ҷавонон, равандҳои ташаккули ҷаҳонбинии сиёсӣ, хувияти миллӣ, ҷомеапазирии сиёсӣ ва масъалаҳои рушди ҷомеаи шаҳрвандӣ таҳқиқоти илмӣ анҷом додаанд. Ҷаҳлияти илмӣ онҳо ба муҳтавои мавзӯи диссертатсия мутобикат дошта, онҳоро ҳамчун мутахассисони соҳибтаҷриба ва шинохтаи соҳаи сиёсатшиносӣ муаррифӣ менамояд.

Муассисаи давлатии таълимии «Донишгоҳи давлатии Бохтар ба номи Носири Хусрав» ҳамчун муассисаи пешбар яке аз марказҳои муҳими илмӣ ва таълимии кишвар дар самти таҳқиқи масъалаҳои ҷомеашиносӣ ва сиёсатшиносӣ ба ҳисоб меравад. Дар ин муассиса вобаста ба масъалаҳои рушди ҷомеаи шаҳрвандӣ, сиёсати давлатии ҷавонон, ташаккули фарҳанги сиёсӣ, ҷаҳонбинии сиёсӣ ва хувияти миллӣ таҳқиқоти илмӣ анҷом дода мешаванд, ки ба муҳтавои диссертатсияи мазкур мутобик мебошанд. Самтҳои таҳқиқотии муассисаи пешбар бо масъалаҳои асосии таҳқиқоти

диссертатсионӣ алоқаманд буда, барои арзёбии илмии натиҷаҳои бадастомада заминаи мусоид фароҳам меоранд.

Шурои диссертатсионӣ дар асоси таҳқиқоти аз ҷониби доктараби дараҷаи илмӣ анҷом ёфта қайд менамояд, ки дар диссертатсияи мазкур:

– ҷанбаҳои назариявӣ ва амалии фарҳанги сиёсии ҷавонон дар шароити ҷаҳонишавӣ ва бархӯрди тамаддунҳо ба таври маҷмӯӣ мавриди таҳлил қарор гирифта, хусусиятҳои фарҳанги сиёсии ҷавонон ҳамчун зерфарҳанги мустиқили фарҳанги сиёсӣ муайян ва асоснок карда шудаанд;

– нақш ва мавқеи фарҳанги сиёсии ҷавонон дар ташаккул ва таҳкими ҳувиати миллӣ, худшиносии миллӣ ва арзишҳои ватандӯстӣ таҳлил гардида, мушкилоти мавҷуда ва роҳҳои бартараф намудани онҳо дар шароити ҷомеаи муосири Тоҷикистон муайян карда шудаанд;

– таъсири шабакаҳои иҷтимоӣ ва фазои маҷозӣ ба ҷаҳонбинӣ, шуур ва рафтори сиёсии ҷавонон мавриди омӯзиш қарор гирифта, зарурати ташаккули фарҳанги иттилоотӣ, баланд бардоштани саводи расонаӣ ва фарҳанги дурусти истифодаи шабакаҳои иҷтимоӣ асоснок карда шудааст;

– масъалаҳои рушди фарҳанги сиёсии ҷавонон, аз ҷумла зухуроти нигилизми сиёсӣ, космополитизм, бепарвоии сиёсӣ ва таъсири омилҳои идеологӣ ба таври илмӣ таҳлил гардида, роҳҳои баланд бардоштани ғайринокии сиёсӣ ва шаҳрвандии ҷавонон пешниҳод шудаанд;

– хусусиятҳои ташаккул ва инкишофи фарҳанги сиёсии ҷавонон дар шароити Тоҷикистони муосир ба таври васеъ таҳлил гардида, омилҳои асосии таъсиррасон ба ҷаҳонбинӣ, ғайринокии сиёсӣ ва иштироки ҷавонон дар ҳаёти ҷамъиятӣ муайян карда шудаанд ва асоснок шудааст, ки новобаста аз иштироки ҷавонон дар равандҳои сиёсӣ иҷтимоӣ, сатҳи фарҳанги сиёсии онҳо ҳанӯз ба тақмил ва рушди минбаъда ниёз дорад;

– бори аввал дар доираи таҳқиқоти фарҳанги сиёсӣ дастовардҳои ҷавонон дар соҳаҳои маориф, илм, фарҳанг, хизмати давлатӣ ва варзиш ба таври маҷмӯӣ таҳлил гардида, нақши онҳо дар ташаккули худшиносии миллӣ, ҳувиати сиёсӣ ва таҳкими фарҳанги сиёсии ҷавонон асоснок карда шудааст;

– дар натиҷаи таҳқиқот тавсияҳои илмӣ-амалӣ ҷиҳати тақмили сиёсати давлатии ҷавонон, баланд бардоштани сатҳи фарҳанги сиёсӣ ва маърифати шаҳрвандии ҷавонон, таҳкими ҳувиати миллӣ, рушди фарҳанги иттилоотӣ ва густариши иштироки ҷавонон дар ҳаёти сиёсӣ иҷтимоӣ кишвар таҳия ва пешниҳод гардидаанд.

Вазифаҳои таҳқиқоти диссертатсиониро мақсади таҳқиқот муайян менамояд ва иҷрои онро ҳалли чунин вазифаҳо дар бар мегирад:

– таҳқиқ ва ошкор намудани ҷанбаҳои назариявӣ ва амалии фарҳанги сиёсии ҷавонон дар шароити ҷаҳонишавӣ ва бархӯрди тамаддунҳо;

– бо истифода аз далелҳои бозғатимод нақш ва мавқеи фарҳанги сиёсии ҷавонон дар ташаккул ва инкишофи ҳувиати миллӣ ва роҳи воситаҳои бартараф намудани онҳо асоснок карда мешавад;

– мушаххас намудани таъсири шабакаҳои иҷтимоӣ, фарҳанги истифода ва таъсири мусбии он ба фарҳанги сиёсии ҷавонон;

– ошкор намудани омилҳои мухталифи рушди фарҳанги сиёсии ҷавонон ва пайдо намудани роҳҳои баланд бардоштани фарҳанги сиёсии онҳо дар шароити тағйирёбии ҷомеа;

– муайян намудани хусусиятҳои ташаккул ва инкишофи фарҳанги сиёсии ҷавонони Тоҷикистон ва роҳҳои баланд бардоштани фаъолнокии онҳо дар ҳаёти сиёсӣ;

– баррасии дастовардҳои ҷавонони Тоҷикистон дар даври соҳибистиклолӣ ва нишон додани нақши он дар ташаккули фарҳанги сиёсии ҷавонон.

Аҳамияти назариявӣ таҳқиқот бо он асоснок карда мешавад, ки дар диссертатсия масъалаҳои ташаккул ва инкишофи фарҳанги сиёсии ҷавонон ҳамчун ҷузъи муҳими фарҳанги сиёсӣ ва омили таъсиргузор ба рушди ҷомеаи муосири Тоҷикистон дар заминаи равиши таҳлили системавӣ ва комплексӣ мавриди баррасии илмӣ қарор гирифтаанд. Ин равиш имкон медиҳад, ки фарҳанги сиёсии ҷавонон на танҳо ҳамчун падидаи иҷтимоӣ, балки ҳамчун унсuri муҳими рушди сиёсӣ, ташаккули ҳувиати миллӣ, таҳкими ҷомеаи шаҳрвандӣ ва таъмини суботи сиёсӣ таҳлил карда шавад. Натиҷаҳои бадастомада заминаи назариявиро барои дарки хусусиятҳои ташаккули ҷаҳонбинӣ, шуур ва рафтори сиёсии ҷавонон дар шароити ҷаҳонишавӣ, рушди технологияҳои иттилоотӣ ва тағйирёбии муносибатҳои иҷтимоӣ фароҳам меоранд. Дар ин замина, фарҳанги сиёсии ҷавонон ҳамчун омили муҳимми баланд бардоштани фаъолнокии шаҳрвандӣ, таҳкими худшиносии миллӣ, рушди арзишҳои демократӣ ва муқовимат ба таҳдидҳои идеологӣ арзёбӣ мегардад.

Ҳамзамон, таҳқиқот имконият медиҳад, ки нақш ва аҳамияти фарҳанги сиёсии ҷавонон дар таҳкими пояҳои истиклолияти давлатӣ, ҳифзи манфиатҳои миллӣ, ташаккули тафаккури сиёсӣ ва рушди ҷомеаи шаҳрвандӣ аз дидгоҳи назариявӣ асоснок карда шавад, ки ин ба ғанӣ гардидани заминаҳои илмӣ соҳаи сиёсатшиносӣ мусоидат менамояд.

Аҳамияти натиҷаҳои бадастовардаи доктлаби дараҷаи илмӣ дар амалия бо он тасдиқ мегардад, ки натиҷаҳо, хулосаҳо ва тавсияҳои таҳлилӣ, ки дар диссертатсия пешниҳод шудаанд, метавонанд дар равандҳои гуногуни давлатӣ, иҷтимоӣ ва тарбиявӣ ба таври муассир истифода шаванд. Натиҷаҳои таҳқиқот заминаи илмӣ фароҳам меоранд, ки ҳангоми таҳия ва тақмили санадҳои меъёрӣ-ҳуқуқӣ, барномаҳо, консепсияҳо ва стратегияҳои давлатӣ дар самти сиёсати давлатии ҷавонон, тарбияи шаҳрвандӣ, таҳкими ҳувиати миллӣ ва баланд бардоштани фарҳанги сиёсии ҷавонон мавриди

истифода қарор гиранд. Ҳамзамон, маводи таҳқиқот метавонад дар фаъолияти илмӣ-таҳқиқотӣ ва таълимии муассисаҳои таҳсилоти олий, марказҳои илмӣ ва сохторҳои марбут ба татбиқи сиёсати давлатии ҷавонон истифода шавад. Натиҷаҳои диссертатсия барои мақомоти давлатӣ, ниҳодҳои ҷомеаи шаҳрвандӣ, воситаҳои ахбори омма, муассисаҳои таълимӣ ва ташкилотҳои ҷавонон ҷиҳати таҳияи механизмҳои баланд бардоштани фаъолнокии сиёсӣ, маърифати шаҳрвандӣ ва фарҳанги иттилоотии ҷавонон аҳаммияти амалӣ доранд.

Истифодаи натиҷаҳои таҳқиқот имкон медиҳад, ки равандҳои ташаккули ҷаҳонбинӣ ва фарҳанги сиёсии ҷавонон, таҳкими ҳисси ватандӯстӣ ва худшиносии миллӣ, инчунин пешгирии таъсири омилҳои номатлуби идеологӣ ва иттилоотӣ дар муҳити ҷавонон самараноктар амалӣ карда шаванд.

Баррасии эътимоднокии натиҷаҳои таҳқиқ нишон доданд, ки ҳулосаҳои бадастомада, пеш аз ҳама, бо мутобиқати равишҳо ва методологияи таҳқиқот ба мақсад ва вазифаҳои дар диссертатсия гузошташуда асоснок карда мешаванд. Дар раванди таҳқиқот аз усулҳои муосири илмӣ, аз ҷумла таҳлили системавӣ, муқоисавӣ, таърихӣ, мантиқӣ, таҳлили мазмунӣ ва равишҳои маҷмуии сиёсатшиносӣ истифода шудааст, ки барои таҳлили амиқи масъалаҳои ташаккул ва рушди фарҳанги сиёсии ҷавонон мусоидат намудаанд. Ҳамчунин, дар таҳқиқот аз миқдори кофии манбаъҳои илмӣ, аз ҷумла осори муҳаққиқони ватанӣ ва хориҷӣ, санадҳои меъёрии ҳуқуқӣ, барномаҳо ва концепсияҳои давлатӣ, маводи таҳлилӣ ва дигар сарчашмаҳои боэътимоди илмӣ истифода гардидааст. Муаллиф дар раванди таҳқиқ назарияҳо, концепсияҳо ва дидгоҳҳои олимони маъруфи соҳаи сиёсатшиносӣ, ҷомеашиносӣ ва фарҳангшиносиро ба таври фарогир мавриди таҳлил қарор дода, онҳоро дар иртибот ба шароити ҷомеаи муосири Тоҷикистон татбиқ намудааст, ки ин ба таҳкими асоснокии илмӣ натиҷаҳои таҳқиқот мусоидат кардааст.

Саҳми шахсии довталаби дараҷаи илмӣ дар таҳия, коркард ва таҳлили ҳамаҷонибаи мавзӯи таҳқиқоти диссертатсионӣ маҳсули ҷаҳонсӯлаи фаъолияти илмӣ муаллиф мебошад. Ҳамаи давраи иҷроиши нақшаи кории илмӣ – таҳқиқотии пешбинишуда бо иштирок ва пешниҳоди бевоситаи муаллиф роҳандозӣ шудаанд. Саҳми шахсии муаллиф дар муайян намудани мақсад, вазифаҳо, объект ва предмети таҳқиқот, гузоштани масъалаҳои асосии таҳқиқот, коркард ва тафсири маълумотҳои бадастомада, коркарди муқаррароти назариявӣ ва методӣ, пешниҳод намудани тавсияҳои амалӣ инъикос меёбад. Ҳулосаҳои, ки дар диссертатсия ба назар мерасанд, натиҷаи таҳқиқоти мустақилонаи унвонҷӯ ба шумор мераванд.

Маҷлиси шурои диссертатсионӣ аз таърихи 30 майи соли 2026 дар бораи сазовор донишани Шерализода Меҳринисо Сафар ба дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои сиёсӣ аз рӯйи ихтисоси 5.6.2. Ниҳодҳо, рабандҳо ва технологияи сиёсӣ қарор қабул намуд.

Ҳангоми гузаронидани овоздиҳии пинҳонӣ дар шурои диссертатсионӣ 13 нафар иштирок доштанд, аз ҷумла докторони илм аз рӯйи ихтисоси диссертатсияи баррасишаванда 4 нафар. Аз 13 нафар аъзоёни иштирок дошта дар маҷлис, ба 13 нафар бюллетен тақсим гардид ва онҳо чунин овоз доданд: тарафдор – 13 нафар, муқобил – нест, бюллетенҳои бегътибор – нест.

Раиси шурои диссертатсионӣ,
доктори илмҳои сиёсӣ

Кувватзода С.З.

Котиби илмӣ
шурои диссертатсионӣ,
номзади илмҳои сиёсӣ

Сангинов Н. Н.